

νέου, διεκρίνετο μεγίστη κηλίς μαρτυροῦσα τὴν θέσιν ἔνθα ἐκάπι ὁ ἀτρόμητος ἑκεῖνος, ὁ προτιμήσας τῆς σφαγῆς τὸν ὄδυνηρὸν διὰ πυρὸς θάνατον, ἀφοῦ πρότερον προσπέστειλεν εἰς τὸν ἥδην οὐκ ὀλίγους τῶν ἐπιδρομέων.

Οἱ ἀνὴρ ἑκεῖνος ἐκαλεῖτο Ἀνυφαντῆς καὶ κατήγετο ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Αἴγιου. Πλείονας περὶ τούτου πληροφορίας δὲν ἡδυνήθησαν νὰ μῆς δώσωσιν οἱ μοναχοί, παρ' ὧν ἔμαθον τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο, ὅτε πρό τινος χρόνου ἐπεσκέψθην τὴν μονήν.

ΧΡ. ΙΙ. ΚΟΡΥΛΛΟΣ

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ

Ο καιρὸς εἶναι κακὸς, μοὶ ἔλεγε προχθὲς ὁ φίλος μου κ. Κ.. "Ἐθρεχε, βρέχει, καὶ θὰ βρέχῃ· ἐκ τῆς συνεχοῦς βροχῆς οἱ δόδοι κατέστησαν ἀδιάβατοι· χρειάζεται τόλμη διὸ νὰ ἔξελθῃ τις εἰς τὰς δόδους καὶ μάλιστα τὴν νύκτα εἰς τὸ φυλαφοτὸν σκότος. Εύτυχως εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς σελήνης καὶ θὰ ἔχωμεν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ κατὰ τὴν νέαν σελήνην.

Προσεπάθησα νὰ καταπείσω τὸν φίλον μου, προσεπάθησα ν' ἀποδείξω αὐτῷ, ὅτι αἱ φάσεις τῆς σελήνης οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχουσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας, οὐδεμίαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βροχερῶν ήμερῶν, εἰς τὴν ποσότητα τῆς κατ' ἔτος πιπτούσης βροχῆς.

"Αλλ' ἑκεῖνος ἐνέμενεν ἀπαρασαλεύτως εἰς τὴν γνώμην του, ἐπάγων ὡς κυριώτατον λόγον πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης, ὅτι πάντες οἱ ναυτικοὶ τὰ αὐτὰ δοξάζουσι, καὶ μεγίστην ἀποδίδουσι σπουδαίότητα εἰς τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, πολλάκις κανονίζοντες κατὰ ταύτας τὸν πλοῦν.

Εἶναι βεβαίως πρόληψις αὕτη, εἶναι φευδής γνώμη προελθοῦσα ἐκ συμπτώσεώς τινος, ἀλλ' εἶναι τοσοῦτον ἐρρίζωμένη, ἔχει τόσην ζωτικὴν δύναμιν, ὡστε εἶναι ἀνάγκη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς αὐθεντίκης μεγάλων ὄνομάτων, ἐπὶ τῆς γνώμης μεγάλων σοφῶν, διητῶν νὰ ἔκριζωσῃ αὐτήν. Ή ἔμη γνώμη οὐδὲ νὰ σαλεύσῃ αὐτὴν δύναται καὶ διὰ τοῦτο ἑκεῖ θὰ καταφύγω τὸ κύρος τῆς γνώμης τοῦ μεγάλου Λαπλάς θὰ ἐπικαλεσθῶ εἰς βοήθειάν μου.

"Αξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι ἡ πρόληψις αὕτη ἀναφαίνεται τὸ πρῶτον κατὰ τὸν μεσαιώνυ. Ο στρατηγὸς Bugeaud νικητὴς τοῦ Isly δεν ἔξεστράτευεν, ὡς βεβαιοῦται, ἀν μὴ συνεβούλευτο πρότερον τὴν σελήνην, καὶ νόμους μάλιστα αὐτὸς ἔθηκε, καθ' οὓς ἔδει νὰ γίνωνται αἱ παρατηρήσεις, πρὸς ἔξαριθμωσιν τῶν περὶ τοῦ μέλλοντος καιροῦ σκοπῶν τῆς σελήνης. Οἱ ἀρχαῖοι

"Ελληνες καὶ Ρωμαῖοι συνεβούλεύοντο τὰ ἐντόσθια τῶν ἵερῶν σφαγίων καὶ τὴν πτῆσιν τῶν ὄρνεων, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν σελήνην. "Αφινον εἰς τὸν Δία τὴν φροντίδα νὰ ἐγείρῃ τὰς νεφέλας καὶ νὰ πίπτῃ τοὺς κεραυνούς.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ ἥλιος κανονίζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ὑπεράνω αὐτῆς. Ἐκ τοῦ ἥλιου προέρχονται ὅχι μόνον αἱ ὥραι τοῦ ἔτους, ἀλλὰ καὶ πᾶσα κίνησις παρατηρουμένη ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῶν μεγίστων θυελῶν μέχρι τῆς ἀνεπαισθήτου κινήσεως τῶν πτερυγίων ἐλαχίστων ἐντόμων, ἀπὸ τοῦ μεγίστου ποταμοῦ μέχρι τοῦ ἐλαχίστου βύσκιου, μέχρι τῆς πτώσεως τῆς ἐλαχίστης σταγόνος τῆς βροχῆς. Εάν αὐτὸς σεισθῇ, πᾶσα κίνησις θὰ παύσῃ παρευθύς, πᾶσα ζωὴ θὰ ἐκλίπῃ.

Η σελήνη στέλλει πρὸς τὴν γῆν κατ' ἀντανάκλασιν ποσότητά τινα θερμότητος ἐξ ἑκείνης ἦν παρὰ τοῦ ἥλιου λαμβάνει· ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ὑπαρξίαν αὐτῆς, ἀνάγκη νὰ μεταχειρισθῶμεν ὅργανα εὐαισθητότατα, θερμοπολλαπλασιαστὰς καλούμενα. Ἡ ἐκ τῆς πλήρους δὲ σελήνης πεμπομένη πρὸς ἡμᾶς θερμότης πίπτουσα ἐπὶ τοῦ ὄργανου τούτου παράγει ἀποτέλεσμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ οὐδὲ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς θερμότητος τῆς πεμπομένης ὑπὸ τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν ἡμῶν τιθεμένης καὶ ἐπὶ μιὰν μόνον στιγμὴν πρὸ τοῦ ὄργανου τούτου. Τοσοῦτον μικρὰ εἶναι ἡ ποσότης αὐτη. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχει αὐτη εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν.

Ο μέγας Λαπλάς, ὁ πρῶτος ἔξηγήσας τὸ φαινόμενον τῶν παλιρροιῶν, ἔζητησε νὰ ἔξαριθωσῃ μὴ ἡ τοὺς ὥκεανους ἔλκουσα καὶ μετακινοῦσα σελήνη, ἔλκει ἐπίσης καὶ τὴν ἀτμοσφαίραν ἡμῶν. Τὰ ἔξαργόμενα εἰς ἀνατέληζε, ἔδειξαν ὅτι ἐλαχίστην ἡ οὐδεμίαν δύναμιν ἔχει αὐτη εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἀτμοσφαίρας ἡμῶν. Εἰς τὰ αὐτὰ ἔξαργόμενα κατέληξε καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ μετεωροσκοπείου τῶν Παρισίων Bouvard ἐρευνήσας τὸ φαινόμενον τοῦτο κατὰ προτροπὴν τοῦ Λαπλάς. Οὗτος μάλιστα ἐκ τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεων ἐκατὸν ἐτῶν ἔβεβαιωσεν ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς βροχερῶν ήμερῶν δι' ὅλα τὰ ἔτη ἀντιστοιχεῖ κατὰ τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους.

Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐπίδρασιν διὰ τῆς θερμότητος αὐτῆς, οὐδεμίαν διὰ τῆς ἔλξεως της ἡ σελήνης ἔχει εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν τῆς γῆς. Οὐδεμίαν μεταβολὴν ἀτμοσφαιρικὴν πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ τῆς αὐξένουσης ἡ φθινούσης σελήνης· τὰ πάντα ἐκ τοῦ ἥλιου καὶ διὰ τοῦ ἥλιου. Αὐτὸς ὑπὸ μηχανικὴν ἔποψιν εἶναι ὁ πατήρ ἡμῶν.

Καὶ αἱ ἀλλαγὴ δυνάμεις αἱ εἰς τὴν σελήνην ἀποδιδόμεναι δὲν εἶναι ἀληθεστέραι ταῦτης. Εἶναι συνήθως αὕται τόσον παράδοξοι ὡστε ἀδυνατοῦ-

μεν νὰ ἐννοήσωμεν πόθεν ἔσχον τὴν ἀρχήν. Ἀρκεῖ ἡ ἀπαρίθμητις διὰνὰ καταδειχθῆ τὸ ἀνυπόστατον αὐτῶν. Λέγεται ὅτι τὰ δένδρα, τὰ δοποῖς κόπτονται, ὥντος χρησιμεύσωσι ὡς ναυπηγήσιμος ἔνδειξις, πρέπει νὰ κόπτωνται κατὰ τὴν φίνουσαν σελήνην· διότι τότε τὸ ἔνδειξις αὐτῶν εἶναι καλῆς ποιότητος. Πρέπει νὰ σπείρωμεν, νὰ φυτεύωμεν, καὶ νὰ ἐγκεντρίζωμεν τὰ φυτὰ κατὰ τὴν αὔξουσαν σελήνην, ἐὰν θέλωμεν νὰ αὔξανωσι ταχέως καὶ νὰ εἶναι ζωηρά. Διὰ νὰ ἔχωμεν θρίδακας ἢ κράμβας καλῶς καὶ ταχέως ἀναπτυσσομένας, διὰ νὰ ἔχωμεν διπλὰ ἄνθη, διὰ νὰ ἔχωμεν καρποὺς πρώιμους, πρέπει νὰ σπείρωμεν, νὰ φυτεύωμεν καὶ νὰ κλαδεύωμεν τὰ φυτὰ κατὰ τὴν φίνουσαν σελήνην. Ο οίνος δὲ δοποῖς κατασκευάζεται κατὰ τὸ διάστημα δύο σεληνιακῶν μηνῶν δὲν δύναται νὰ εἴναι καλῆς ποιότητος καὶ μένει πάντοτε τεθόλωμένος.

Ἄλλα ποιάν σχέσιν δύγκναται νὰ ἔχωσι ταῦτα πρὸς τὴν αὔξουσαν ἢ φίνουσαν σελήνην; οὐδεμίαν βεβαίως, ὡς ἐπίσης οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Γ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εἰς τὰ «Τραγούδια τῆς πατρίδος μου»

• Φτωχὰ γεννᾶς τραγούδια, πατρίς, φτωχῇ μητέρᾳ!
Μικρὰ πουλιά πετοῦνε μέσ’ σὲ κλουσί στενό,
Οι σταυραῖτοι γυρεύουν ἑλεύθερον ἀέρα,
Κ' ἀπέραντο οὐρανό.

Τῆς ἀρχοντιᾶς δὲ λύχνος δὲ κρυσταλλένιος φέρνει
Ἀτάραχη, περίσσια, λευκῇ φεγγοδολή.
Τῆς φτωχίας τὸ λυχνάρι κάθε πνοή τὸ δέρνει,
Δασὶ μὲ λάμψι 'λίγη καὶ καπνὸς πολύ.

«Ομως θάρηθη μιὰ 'μέρα ποῦ ἡ 'Ελλάς, μεγάλη,
Τὴ γλῶσσα τὴ μεγάλη θὰ 'βρῇ μέσ' τὴν καρδιά,
Καὶ θάχουνε ταιράκια τοῦ κλέφτ' οἱ στίχοι πάλι,
Κ' οἱ Πίνδαροι παιδιά.

Ω ποιηταί, ποῦ τότε γλυκά θὰ τραγουδᾶτε,
—Τὶ χρόνια μακρυσμένα, τί δύνειρο χρυσό..
Ποῦ δὲ θὰ ἥν' ἡ δάφναις πικραῖς, καὶ θὰ τρυγάτε
Αμάραντα τὰ ρόδα 'ψηλὰ 'c τὸν Παρνασσό,

«Ω! μή μας λησμονῆτε! Κ' ἐμεῖς γιὰ σᾶς, ἀγδόνια,
Φυτέψαμε ταῖς δάφναις καὶ ταῖς τριανταφυλλιαῖς.
Βαστάξαμε κι' ἀγκάθια ἐμεῖς καὶ καταφρόνια,
Γιὰ νάχετε σεῖς τάνθη, καὶ ταῖς μοσχοδολιαῖς!»

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον παρετηρήθη ὡς ἐν 'Αγγλίᾳ χελιδών λευκή, συναγελαζομένη μετ' ἄλλων κοινῶν χελιδώνων. Τὸ τοιοῦτο εἶγι πρωτοφάνες, ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἡ χελιδών ἐκείνη δὲν ἀνήκει εἰς ἄλλο εἶδος, ἀλλὰ τὸ χρωματικὸν ἡλεκτρικὸν ἀλογονόν, οὐδὲν διατηρούνται ἐπὶ πολὺ ζωτανά, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔδειχθαι ἀκόμη δι' ἀκριδῶν καὶ ἀσφαλῶν παρατηρήσεων. Εσχάτως δύνανται νὰ ζήσωσιν οἱ ἰχθύς ἐκτὸς τοῦ ὄχητος; Λέγεται ὅτι πέστροφαι καὶ ἐγχέλεις μετακομιζόμεναι ἀπὸ τόπου εἰς τόπουν ἐντὸς Ἑγρῶν κανίστρων διατηρούνται ἐπὶ πολὺ ζωτανά, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔδειχθαι ἀκόμη δι' ἀκριδῶν καὶ ἀσφαλῶν παρατηρήσεων. Εσχάτως δύνανται παρετηρήθη ἀξιοσημείωτον παράδειγμα μακρᾶς διατηρήσεως ἄλλου ἰχθύος, τοῦ 'σοκος'.¹⁾ Τὴ 18 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἰχθυοπώλης τις ἐν Παρισίοις ἔλαβεν ἐκ τινος ἰχθυοτροφείου τῆς 'Ολλανδίας, παρὰ τὴν Ροττερδάμην, μέγα ποσὸν ἰχθύων, ἐσκευασμένων μετὰ πάγου ἐν θήκαις. Εκ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς ὑπελογίζετο δὲ ὅτι οἱ ἰχθύς ἐκεῖνοι ἡλεύθησαν τὸ πολὺ τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ίσως δὲ καὶ τὴν 15ην. Αμαὶ δὲ ἔξαρχοι σαν τῶν θηκῶν καὶ παρετηρήθησαν ἀσθενεῖς κινήσεις τῶν βραχιγίων ἐνδὲ 'σοκος. Εκ περιεργίας κινούμενοι ἐπλυναν αὐτὸν διὰ ψυχροῦ ὄχετος καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὸ ὄχηρο. Βαθμηδόν δὲ τοῦ ἔκφρογονήθη, τὰ ἀναπνευτικὰ ὄγανα αὐτοῦ ἥρχισαν λειτουργοῦντα καὶ μετ' ὀλίγης ὥρας ἐπανῆλθεν ἐντελῶς εἰς τὴν ζωήν. Ο 'σοκος οὖτος, εὐρισκόμενος νῦν ἐν τῷ κατά τὸ Τροκαδέρον τῶν Παρισίων ὑδρείῳ (aquarium), ἔχει μῆκος 70 ωφελατομέτρων καὶ χροιὰν χρυσοειδῆ.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς μακρᾶς διατηρήσεως ἰχθύος εἶναι τὸ πρῶτον παρατηρηθὲν βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς. Ο ἰχθύς ἐκεῖνος ἐντειμένος ἀνευ προσυλάξεως τινος ἐν θήκῃ ἀνιχνεύεται μετὰ τεμαχίων πάγου καὶ νερῶν ἰχθύων, μετακομισθεὶς ἐκ τόπου ἀπέχοντος 450 περίου χιλιόμετρον, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωήν μετὰ παρέλευσιν τεσσαράκοντα ὥρων, ίσως δὲ καὶ τριῶν ἡμερῶν. Προφανῶς ἡ μείωσις τῆς θερμοκρασίας συντέλει μεγάλως εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ζωάκων δυναμέων. Τὸ ψῆφος αὐθίστησι βραβεύεται τὴν λειτουργίαν τοῦ ὄργανισμοῦ, καὶ εἰνική γνωστὸν δέ τι πολλὰ εἰδὴ ἰχθύων φωλούσιν κατὰ τὸν χειμῶνα ἐν τῇ ἴλιν, ὅπου βεβαίως δισκολώτατα ἀναπτυνέουσι.

1) Γαλ. Brochet. Ο ποιάμιος οὗτος ἰχθύς εἶναι σχεδὸν ἔγνωστος ἐν 'Ελλάδι, εὐρισκόμενος μόνον ἐν τινι ποταμῷ τῆς Θεσσαλίας, ὡς παρετηρησεν ὁ κ. N. 'Αποστολίδης. Καλεῖται κοινῶς ἐν Θεσσαλίᾳ τὸ υρνα.